

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. (†407)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̄ ᾱ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος π̄ ᾱ Γα ρ

Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

ψα σα χα ρις την οι κ ε με νην ε ε φω τι ι σεν α

φυ λαο γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρας ε να πε θε
 το ^Δ₉ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν ^Γ₂ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο σο με ^Δ₉ πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναιτας ψυ υ χας η η μων ^Γ₂

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^Γ₂ ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^Γ₂ δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τη ρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον ^Γ₂

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν

Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρούαγμα. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, ...

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, **Κάθισμα.**

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύννας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον· Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Ἔτερον.**

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, ἀγνή Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἢ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, **Κάθισμα.**

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἢ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζεινάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα. **Ἔτερον.**

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἐχθρα συνόδου οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστης

οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν·
 ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν,
 καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς
 ἡγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον
 ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν
 ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον
 Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ
Ο ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
 γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^ϑ_χ

A ^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ϑ_χ και κα α θα αρ σει ^Δ₂

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ₂

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{B8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^ϑ_χ

K ^{B8} ^χ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^ϑ_χ

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

ζει ^Δ₂ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ^{B8}

ει ει θρα α ^{Πα} ^ϑ_χ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι} ^π₉ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

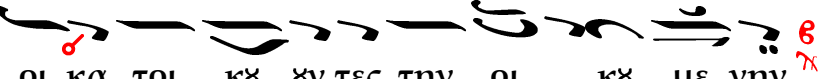

α αν ^ϑ_χ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μὴ.

Ἦχος Βου

Το στο ο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν
και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε
σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

οι κα τοι κ ε θ ν τες την οι κ ε με νην

Το στο ο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν
και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε
σιν

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μ

Το στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν
και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σι ι
ι ι ι ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 1-9)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὅρθρου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ

ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αίνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ε ευ

μα τι

Σ η μερονσκιο τω σιν ε ε εν πνευμα α τι Αρ χι ε

ρε ε ε ων δη η μοι συν η μιν τι ι ι μων τε ες

σθ την μνη μην Ι ι ι ε ε ρα α αρ χα Χου σο

στο με Ο σι ι ε φω ω στη ηρ της Εκ κλη σι ι ι

ι ας

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

μαα α α μϑ

Εξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει

λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου

Ε ε εκκλη η σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι

κα α α προ ο βα α α τα πιστε ευ ει ν εις

Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον

εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι ι ι ι

ι

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς στ' καὶ τοῦ Ἁγίου η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Ϛ' τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Υἱοὺν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς μετανοίας γεγονῶς θερμότατος, κῆρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλολαμπῆς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων συστήματα.

Δόξα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεὶ γλώσση, γνώμη τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας·

τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὡφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα παρθένος ἀμόλυντος.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκῶς, σῆ καθαρᾶ πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητῆς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρῶν, σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Δόξα.

Ἰλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ

γεωργία τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἢ πᾶσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰνάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φριξόν, ψυχὴ μου καὶ στέναξον· καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἁγνήν, δι' ἧς πταισμάτων, δέδοται ἢ ἄφεις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν· Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χειρᾶς ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ

ἀνουφώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνήσαι αὐτόν. * Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. (†407)

Στίχ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,

Ἄφῃκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἄμφι τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστῆρ καὶ δαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, πατρὸς Σεκούνδου στρατηλάτου καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετήλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως καὶ ἀγνείας καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττονας ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἡθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλεον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδὴν καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἰστάμενος καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας καὶ ἐτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοι τοῦτο, καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσει πρῶτον προσέκρουσε καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινὸς καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριούται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸν μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῶ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δέ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστὶ, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἀνθούσης, μητρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Ἡ Ἀνθοῦσα πάγχρυσος ρίζα ὑπάρχει,
Ἄνθος ἀνθήσασα χρυσοῦν Ἰωάννην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βαλεντίνου, Σολούτωρος καὶ Βίκτωρος τῶν ἐν Ῥαβέννη τῆς Ἰταλίας. (†305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ματρίου, ἔλληνας δούλου, βασανισθέντος καὶ καρατομηθέντος. (†314)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δαμάσου, πάπα Ῥώμης. (†384)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀρκαδίου, Πασχασίου, Πρόβου, Εὐτυχιανοῦ καὶ Παυλίλλου, πρωτομαρτύρων κατὰ τὸν διωγμὸν ὑπὸ τῶν Βανδάλων. (†437)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βρισίου (Bricius), ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) τῆς Γαλλίας. (†444)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernus, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†515)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεωνιένου (Leonien) ἐν Βιέννη (Vienne) τῆς Γαλατίας. (†518)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κουϊντινιανοῦ (Quintianus), ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernus, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†525)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δαλματίου, ἐπισκόπου Ῥουτενόρου (Rutenorum, Rodez) ἐν Γαλλίᾳ. (†580)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεβινίκου (Devinicus), ἐργασαμένου ἱεραποστολικῶς μετὰ τῶν ἁγίων Κολουμβανοῦ (Columba) καὶ Μαχάρου (Machar) ἐν Κάτνες (Caithness) τῆς Σκοτίας. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Κολουμβανῆς (Columba) ἐν Κορνούαλλη. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐγενίου τοῦ α', ἐπισκόπου Τολέδου Ἰσπανίας. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαξελλένδης (Maxellendis), ξίφει τελειωθείσης ἐπεὶ ποθοῦσης τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἐν

Καλδεριακῶ (**Calderiacum**, Caudry) εἰς βόρειον Γαλλίαν. (~†670)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κιλλιανοῦ (**Kilian**),
ιεραποστόλου εἰς Ἄρετεσίαν (**Artois**) ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γρεδιαφαήλου (**Gredifael**),
ἡγουμένου τοῦ Ἄββαείου Ἀλβαλάνδης (**Albalanda, Whitland**) ἐν
Δυφέδῃ (**Dyfed**) τῆς Οὐαλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἄββωνος (**Abbo**),
ἡγουμένου τῆς μονῆς Φλωριακοῦ (**Floriacum, Fleury**), λόγχη
τελειωθέντος ἐν Ῥεγούλῃ (**Regula, La Réole**) Γασκονίας, ἐν
μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ. (~†1004)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Δαμασκηνοῦ
Κωνσταντινουπολίτου, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσα-
ντος. (†1681)

Στίχ. Βλέπεις, Ἀθλητά, ἡδονικῶς τὸ ξίφος·

Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἔβλεπες καὶ τὸ στέφος.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{\text{ζ}'}{\text{δ}}$ Βου ξ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μκ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων
και α σω γη θε μενος ταυ της την ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη

σαν τας πνευματικόν στερωώσον καντησε
πτηεισοδωσθε φωνοδοξιαξίωσον

ὠδὴ δ'

την ανεξιχνιασονθειανβλητης
εκ της Παρθενωσαρκωσεως στυψι
στα οοπροφητης Αββακκμκατανοωνε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

εξεστητασμπανταεντησεπτηει
σοδωσθσυυγαααπειρογαμε Παρθενε
νεενενδονεισηηλθεςεντωναωωτθ
θεωσπερκαθαρωτατοςναος πασι
τοιοις υμνσι σεσωτηριιανβραβευθ

σα

ὠδὴ ς'

τηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελωντεςεορ
τηνοιθεοφρονες τηςθεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τε χθε εν
 τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελαατρευσαν τη κτισει οι οι θεο
 φρονες παρα τον κτισαυτα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε ο των πατερων Κυρι
 ος και Θεος ευλογητοος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιινω
 ο το οκος της Θεο το κεδι εσωσατο
 το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νεο γρ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψααλλεσαν τον Κυριον υυμνει τε τα
 εργα και υπερουψου ουτε εις παντας τας αι
 ωωνααααα

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε
χ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ
2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε
χ

B8
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ε
χ ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε
χ

2 χ B8
O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησ αυ τ8 ε
χ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυνμα ε
χ
 κα ρι χ ε
χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ε
χ

B8
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ε
χ ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε
χ

3 χ B8
O τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκο ρ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Tοις χρυ σου γε σι λο ο γοις σθ η Χρι στῶ Ε εκ
κλη σι α φαι δρυ νε ται λαμπρου υ νε ται ω Χρυ σο στο
ο με Πα τερ ψυ χαι δε κα τευ φραι αι νον ται των πι
στων γε ραι αι ρσ σαι την πα να γι αν σθ
μνη μην συ γαρ πα σι ι ε φα νης σω τη
ρι ας ο ο ο δη η γος και κη ρυξ της με ε τα
νοι ας

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Τον μεγαλοφωνοτατον της με
τανοιας κηρυκα τον θησαυρων πενη
ηητων τοστοματης Εκκλησιας το
χρυσεον και ευλαλων των Γραφων τη ην σα
φη η νειαν Ιωαννην τον πανσοφον α
νευφημησωμεν παντες ως υπαυτηστη η
ριχθε εντες

Θεοτοχίον.

Παρθενε πααναμωωμητε Κυρια
μυ και δε εσποινα τον σον Υιον εκδυσω
ωωπει συντω κλεινε χρυσοστοομωπει
ρατηριων ρυσασθαι παντοιων τερς υ
μυ εντας σε και αιωνιων ααπαντας
αγαθων ααξιωωσαι δυνασαι γαρ οοσα
θεεις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε
πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀγλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον

στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ ἔνθεος, φωστῆρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἡλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσση, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Χ ρυ σε οισ ε ε πε σι και θε ο φθογοις δι
ι δα γμα α σι κα τα κο σμη η σασ την του Θε ε ου
ου ου Εκ κλη η η σι ι ι ι αν πλου τον πνε ε
ευ μα τι ι κον ε θη σα αυ ρι σα ας εν α αυ
τη τα σα θε ο πα ρα δο τα λο ο ο ο γι ι ι

ι α δι ο ο στε φα α νον εξ α κη ρα α των α αν
 θε ε ων πλε ξα με ε νη η τοις α α α
 σμα α α α σι τη ι ε ρα α α σου ου προ σφε
 ρει ει ει μνη η η η μη παγχρου υ σε τη ψυ χη η
 συν τη η γλω ω τη Ι ω αν νη θε ο ο ο ο
 σο ο ο ο φε αλλ ως ε χων παρ ρη σι α αν
 ο σι ι ε πρε σβε ευ ε υ υ περ των ψυ χω ω ω ων
 η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των
 δαλων σ και λυ τρω σαι η μας α πο πα α σης
 α να αγκης και θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποισεν δο κι α ^v_{δλ}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ_{δλ} προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ_{δλ} δι

α την με γα α λην σου δο ξαν ^v_{δλ}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ_{δλ} ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα ^v_{δλ}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου ^v_{δλ}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος ^Δ_{δλ} και ε λε η σον η μας ^v_{δλ}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ_{δλ} Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^v_{δλ}

Κ α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σ ε και
αι ν ε ε σω τ ο ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ν ος

Κ α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α τ α
αυ τη α να μα ρ τη τ ο υ σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει Κυ ρ ι ε ο Θε ο ς των πα
τε ε ρ ω ν η μ ω ν και αι ν ε τον και δε δο ξ α σ με ε ν ο ν
το ο νο μα α σου εις τ ο υ σ αι ω ν α ς α μ η η ν

Γ ε ε ε νοι τ ο Κυ ρ ι ε τ ο ε λε ο ς σου ε φ η
μα ς κα θα πε ρ η λ πι σα α μ ε ν ε πι σε ε

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει ει Κυ ρ ι ι ι ε δι δ α ξ ο μ ε
τα δι και ω μα τ α σου (τρεις)

Κ ρ ι ε κα τ α φυ γ η ε γεν ν η η θ η ς η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ι ε ε λε
η σο ο ν με ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τον
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ο ν με
του ποι ει ν το θε λ η μ α α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ο σ μ ο υ

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φω τι
σου ο ψ ο με θ α φω ω ς

Π α ρ α τει ει ει ν ο ν το ε λε ο ο σ σου τοι ς γι ν ω
σ κ ο υ σι σε

Α α γι ο ς ο Θε ο ς Α α γι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γι
ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς (τρεις)

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι ν υ ν και α ει ει και ει ς το υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι ω
ν ω ν α μ η η ν

Α γι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Ἄσματικόν. χ

Α α α γι ι ο ς ο Θε ε ε ο ο ς Α

 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

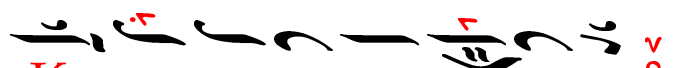
Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

 ψα σα χα ρις την οι κ ε με νην ε ε φω τι ι σεν α

 φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρος ε να πε θε

 το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε

 δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι

 ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω

 τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοοκου Σωτερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 147 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (147' 1)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (147' 1)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (147' 4)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δι-καιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Η τ ε ς ο μ α τ ο ς σ ε κ α θ α π ε ρ π υ ρ ς ο ς ε κ λ α μ
ψ α σ α χ α ρ ι ς τ η ν ο ι κ ε μ ε ν η ν ε ε φ ω τ ι ι σ ε ν α
φ υ λ α ρ γ υ ρ ι α ς τ ω κ ο ς μ ω θ η σ α υ ρ ε ς ε ν α π ε θ ε
τ ο τ ο υ ψ ο ς η μ ι ν τ η ς τ α π ε ι ν ο φ ρ ο σ υ ν η ς υ υ π ε
δ ε ι ε ι ξ ε ν α λ λ α σ ο ι ς λ ο γ ο ι ς π α ι δ ε υ ω ν Π α τ ε ρ Ι
ω α ν η χ ρ υ ς ο ς ο μ ε π ρ ε σ β ε υ ε τ ω Λ ο γ ω Χ ρ ι ς ω
τ ω θ ε ω σ ω θ η ν α ι τ α ς ψ υ χ α ς η η μ ω ν

τὸ τέλος:

σ ω θ η ν α ι τ α ς ψ υ χ α ς η μ ω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ λ ι α
 * * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα περ πυρ σος εκ λαμ
 ψα σα χα ρις την οι κ ε με νην ε ε φω τι ι σεν α
 φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρ ες ε να πε θε
 το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Εκ τῶν ὀρανῶν ἐδεξάμεθα τὴν θεῖαν χάριν
καὶ διὰ τῶν σῶν χειρῶν πάντας διδάσκεις
προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἐναθεόν Ἰωάννην
Χρῆστον μετὰ Μακάριον Ὁσίου
ἐπαξίως εὐφημῶμεν σε ὅτι παρχεις γὰρ κα-
θηγήτης ὡς τὰ θεῖα σφωφωρῶν
Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ' ἕως κ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Οκθάρωτα ἄτος νᾶος τῶ Σωτήρος ἡ
πολυτιμηῆτος πάστας καὶ Παρθένος τοῦ ἱε-
ρονθησαυρισμάτης δοξαστῆ Θεοῦ σημερον
εἰσαγγεῖται ἐν τῶ οἰκῷ Κυρίου τὴν χάριν
συνεἰσαγγεῖσάμεν τὴν ἐν πνεύματι θεῶν ἡν
ἀνυμνεῖσιν Ἄγγελοι Θεοῦ ἀντιπαρχεισκη

νη ε π ρ α ν ι ο ο ο ς

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ο ς ο ο ο Θε ο ο ο ο ς

α α γι ι ο ο ο ς ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ς α

α γι ι ο ς α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ς

Τό τρίτον.

A γι ο ς ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ς α γι ο ς ι σχυ ρο ο ο ο ο ς α α γι

ι ο ς α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ο ς α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ωνων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φ ι ι αν και η
με λε ε τη της κα ρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φ ι ι αν και η
με λε ε τη της κα ρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὔς μου, ἀνοιξῶ ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φ ι ι αν και η
με λε ε τη της κα ρ δι ι ας μ σ υ νε σ ι ι ι ι ν

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἷον εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς λς'.

Ἦχος Δι - θ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. α'. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, και η γλωσσα

αυ τϑ λα α α λη η η σει κρι ι σιν

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και η κλη

ρο νο μι α αυ των εις τον αι ω να ε ε σται

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἰ' 9-16).

(Ζήτηει τῇ Π' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ

τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐδ' οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ ἀγῶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ^ν Δι' - ς' ^ρ ^Δ

ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^β ε ι κ ο υ ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
 ο ο ε ι κ ο υ ι ι ι ι ι ι ζ ο ο υ ν τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

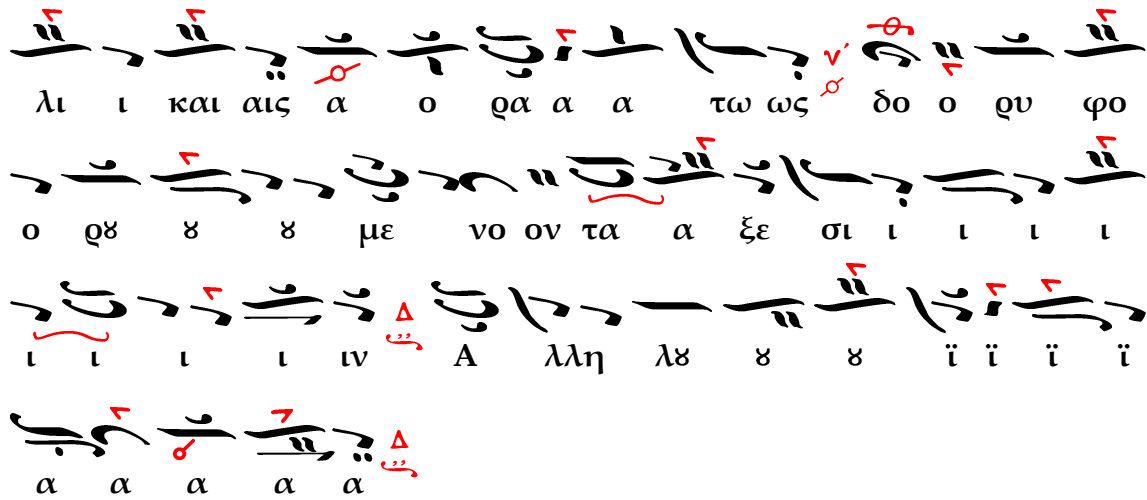
Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

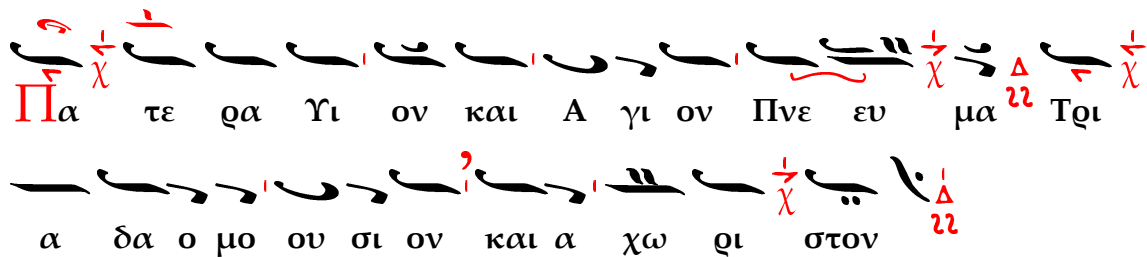
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ων
 τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι ι
 α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
 κου ουου ου ουσαν την ον τω ω ως Θε ε ε ο
 τοκον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν

Τῆ Τρίτῃ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρὺς Ζω

Ζω
 Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ε ι ε ι ε ις μ ν η η μ ο ο ο σ υ

υ ο ο υ α ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι α ι α ι ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χ ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

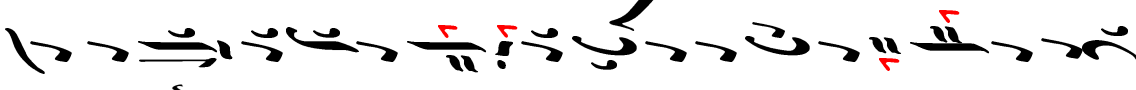

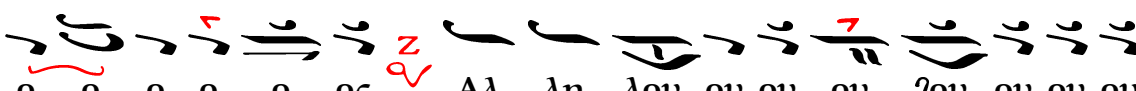

ε ε ε ε σ τ α ι α ι α ι ε σ τ α ι α ι δ ι λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

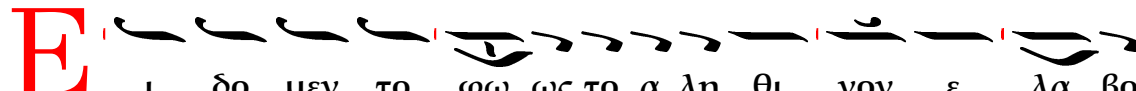
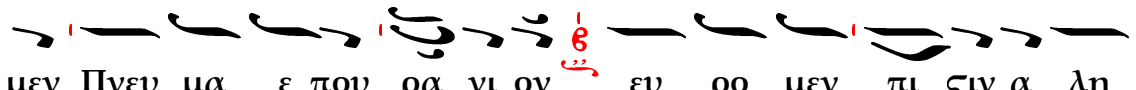
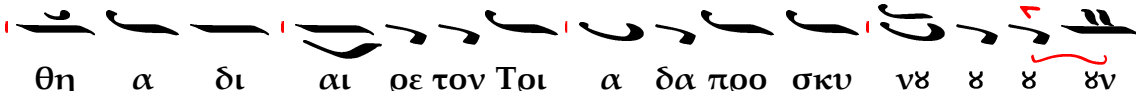

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

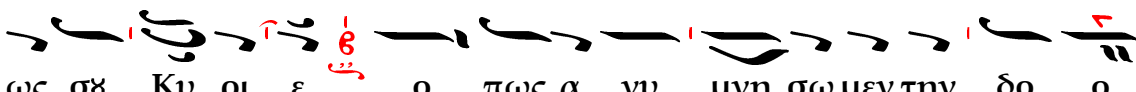

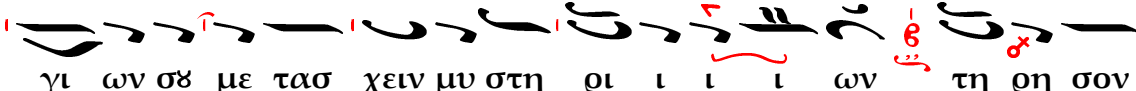
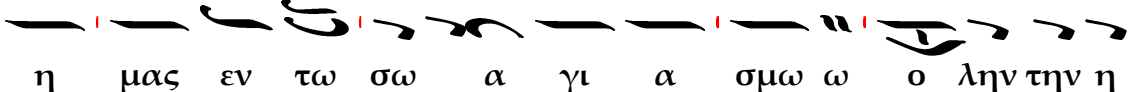
λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

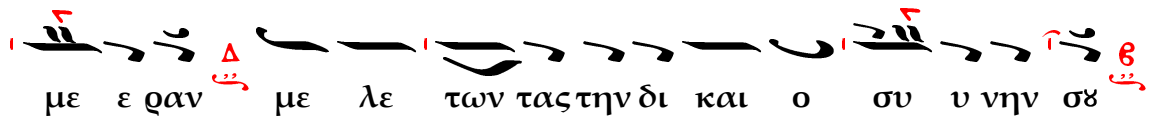

 σταιαι δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε

 σται δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

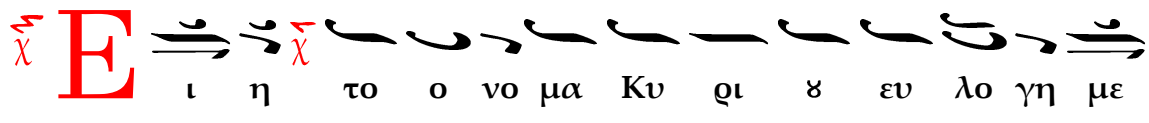
Ἦχος Δι-Θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος